

ffellige ældre Laan, dels til Afholdelse af Udgifter til Jærnbanebygning; der er saaledes truffet bindende, lovmæssig Bestemmelse om, hvad disse Penge skulle bruges til, en Bestemmelse, som kun senere er bleven modificeret ved Loven af 10de April 1895, som bemyndiger til at tage 5 Millioner af Beløbet og udlane dem paa nærmere Vilkaar til Kommuner. Det er altsaa givet, at Udgifterne til Jærnbaneanlægene og Indtægterne gennem Laanene skulle holdes saaledes, at de balancere mod hinanden, og det er ikke Meningen, at en større eller mindre Del af de Penge, der ere indkomne ved det allerede optagne Statslaan eller ville indkomme ved de Statsobligationer, der fremtidig blive at sælge, skulle lægges i Kassebeholdningen og forøge denne. Altsaa, som Følge heraf er det Overskud, som Finanslovsforlaget udviste, den Gang det blev forelagt af Regeringen, 4,895 Kr. 35 Ore plus 1,846,500 Kr., det er 1,851,395 Kr. 35 Ore. Disse 1,846,500 ville vi fremdeles have stadig at beholde in mente ved Opgørelse af Resultatet, saaledes som Finansloven er bleven vedtaget saavel ved 2den som nu ved 3dje Behandling. Efter 2den Behandling udviste Finansloven, opgjort paa denne Maade, et Overskud af godt og vel 3 Millioner, medens Resultatet nu efter 3dje Behandling vil være et Underskud paa 938,619 Kr. 12 Ore. Dette Underskud fremkommer saaledes, at Indtægten er 67,342,412 Kr. 15 Ore, medens Udgiften er 70,127,531 Kr. 27 Ore. Differencen er 2,785,119 Kr. 12 Ore. Herfra bliver at drage de oftnævnte 1,846,500 Kr., og saaledes fremkommer det reelle Underskud, 938,619 Kr. 12 Ore. I dette Underskud er altsaa indbefattet samtlige de Bevillinger, som nu ved Afslutning af 3dje Behandling ere givne. Der er altsaa indbefattet dels de 822,000 Kr., som ere opførte til Røb af Ribe—Bedstedbanen, dels de 2,300,000 Kr., som ere bevilgede til Anstæffelse af Skibe til Esbjerg-Routen. Hvis de 2,300,000 Kr. ikke vare blevne bevilgede i Gaar, vilde Finansloven nu ved 3dje Behandling ikke have vist et Underskud, men et Overskud paa omtrent 1,361,000 Kr. Der vilde altsaa i saa Fald ud af det kommende Finansaars løbende Indtægter ikke blot kunne have været afholdt de 822,000 Kr., som Røbet af Ribe—Bedsted-Banen kræver, men der vilde have været mellem 13—1,400,000 Kr. tilovers, dels til Afholdelse af de Udgifter, der eventuelt endnu maatte blive bevilgede i Overensstemmelse med Finanslovens § 28, dels et Beløb til Dækning af eventuelle Tillægsbevillinger til næste Aar. Blandt de Poster, som staa opførte paa Finanslovens § 28 — det er jo

betingelsesvis opførte Poster, deres Indgaaen paa Budgettet kommer til at bero paa, hvorvidt de paagældende Love blive vedtagne — er der kun 2, som have større finansiel Betydning. Den ene beror paa Udskydelse af Distattens Forhøjelse endnu et Aar; hvis dette Forslag vedtages, vil det koste Statskassen 680,000 Kr. Den anden Post angaar Ordningen af Forholdet til det vestindiske Sukkerfogeri, men jeg ved ikke, om dette sidste Forslag foreløbig har Udfigt til at blive vedtaget endnu i denne Samling, saa vi kunne formodentlig se bort fra det. — Maa jeg endnu tilføje, at disse Tal, hele denne Opgørelse til en vis Grad naturligvis er nominal; vi vide meget vel alle, at der findes Poster paa Finansloven, som ikke stemme med de virkelige Forhold. Naar der saaledes opføres en Udgift af 200,000 Kr. til Rigsdagen, er Forholdet jo det, at i Virkeligheden koster Rigsdagen det dobbelte, og hele den aarlige Udgift til de vestindiske Der, som regelmæssig gaar ud af Statskassen, og som udgør omtrent $\frac{1}{2}$ Million, finder slet ikke noget Udtryk paa Finansloven. Der er altsaa faktisk og bitterligt for alle større Udgifter end de, der ere optagne paa Budgettet; men paa den anden Side staa der den Omstændighed, at erfaringsmæssigt indgaa Indtægterne i Reglen med større Beløb, end de ere anslaaede til. Naar bortses fra de Aar, hvor der indtræder Tilbagegang i hele det økonomiske Liv — det kommer jo af og til — pleje Indtægterne nogenlunde regelmæssigt at stige, og ganske særlig har Forholdet i indeværende Finansaar været det, at saavel de indirekte Statter have været i betydelig Stigning, som ogsaa Udbyttet af Statsbanerne har været væsentlig større end i de foregaaende Aar. Hvis der ikke i næste Finansaar indtræder noget Tilbagefald paa disse Punkter, tør vi derfor med Tryghed gaa ud fra, at de anslaaede Indtægter ville blive væsentlig overstredne, og at der altsaa derigennem ikke blot vil blive fuld Dækning for de Udgifter, der ere opførte med mindre Beløb end det virkelige, men adskilligt mere end Dækning herfor. Hvorledes det imidlertid, da nu Finansloven forlader dette Ting med et foreløbig budgetteret Underskud — foreløbig, mener jeg i Modsetning til det virkelige Resultat, saaledes som det ved Statsregnskabet's Afslutning vil vise sig at være, — altsaa, hvorledes der skal forholdes over for dette budgetterede Underskud af 938,000 Kr., det vil jo komme til at bero paa, hvilken Aftale der desangaaende maatte kunne blive truffen med Finansministeren. Jeg ved ikke, om Statskassen ikke kan siges at være i Stand til ud af sin Behold-